Tarkusse sõnna.

1. Ma-ilm om tühhi ja perrato sinno silmi een, kui sinna muud ei lõwwa sääl, kui mäkki, jõkke ja linu; ent kui sinna siin ja sääl armsat innemist tijat ollewat, kes sinnoga üttemelelinne om, nink kellega sinna waiklikult ellat armo leppingun, sis om ma-ilm illosa, ehhitetu aija saarnane.

2. Se lät sul koormas, mes sa ilma armota teet ehk kannatat. Arm om wäggemb kui surm.

3. Üts hä sõame-teedmine om parremb, kui kats tunnistajat. Temma sullatap sinno murret ärra, nida kui päiwlik ead sullatap. Temma om sulle lättes, kui sa jannonet, toes, kui sa nõrkut, warjus päiwa pallawa käen, üts rahhopaddi, kui surm liggi om.

4. Allanda henda, ent ärra murra sälga; terreta, ent ärra jä saisma tühja jutto ajama; palle, ent ärra wõtta jalgu ümbre kinni!

5. Üts kibben pannep kattust pallama, nink wõlsja ja tapja omma ütte külla latse.

6. Kerriko torn om kui käsi, mes taiwa pole näütap. Kui sa sedda näet, sis mõtle, et Jummala käsi om tallitaja, holitseja ja sundja.

7. Kui sa omma ello armastat, sis pea luggu eggaütteste tunnist; sest sa ei tija, mittus tundi sa weel ellat. Hawwan om sul aiga kül maggada.

8. Laiskus käüp pikkamisi een, waisus tullep kergeste perra.

9. Wirk tõteggija ei kole kunnake nälga. Nälg kaep kül temma aknast sisse, ent ei julgu läwwe pále tulla.

10. Kes addra lábbi tahhap rikkas sada, se pandko essi kät külge.

11. Perremihhe silm om weel ennamb, kui temma käsi.

12. Kes ostap, mes tál waja ei olle, se peap peake müma, mes tál waja om.

13. Kui kaiw tühhi, sis om wessi kallis.

14. Kes paljo lainap, se peake leinap.

15. Suur laiw mingo merde, lootsik jágo ranna liggi.

16. Parremb sõmata maggama minna, kui murrega üllestõusta.

17. Jummalik ello, se om se õige Jummalaorjus.

18. Se rikkas, kel muud parrembat ei olle, kui rahha, om waisemb kui sant.

19. Jummala sõnna om kigeparremb sõbber, sest temma ei te muud kui häád.

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1837, lk. 25